

og ogsaa paa enkelte Steder forsøgte at gien- nemføre en militair Forsatning, der skulde spare os en heel Deel af den saakaldte staaende Hær og omfatte hele Landets Ungdom, saa siger jeg, at i det Dieblis, noget Saadant fremtræder, saa kommer Anvendelsen til at træde ind paa sit rette Sted. Dersom vi kunde træde frem med en Lov, som sagde, at den Mand, der i sit 22de Aar stillede sig til Tjeneste, og som var i Besiddelse af visse bestemte Færdigheder med Hensyn til Brugen af Geværet o. s. v., sendtes hjem igjen efter 14 Dages Forløb og blev kun indkaldt til de store Øvelser, saa laa dert en fornøftig Belønning for Forældrene til selv at tilskynde Ungdommen til at kunne træde saaledes ind til Tjeneste, men saalænge ingen Bestemmelse af den Art findes, er der Intet opnaaet; ligeoverfor den eneste umiddelbare Anvendelse, som man kunde sige, at Gymnasitil-Undervisningen kunde gives, fremkommer der ingen Nytte af denne Undervisning, thi denne Anvendelse faaer den ikke. Saalænge der bestaaer en saadan absolut Sondring mellem Udøvelsen af den Borgerpligt, der kræves under Vaaben, og den Undervisning i Gymnasitil, der nu gives i Skolerne, er denne Undervisning stillet under de aller- uheldigste Vilkaar og faaer i Virkeligheden ingen Betydning.

Naar man nu spørger om, hvilken Skjæbne det i dette Dieblis kunde være rigtigt at for- skaffe det foreliggende Lovforslag her i Thinget, saa er der en dobbelt Grund, hvorfor det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller vilde gjøre rigtigt i at tage sit Forslag tilbage. Den ene Grund er den, at et Forslag som dette taber sin halve og væsentligste Betydning, naar Ministeren ikke er tilstede, thi det foreligger i en væsentlig Grad som en Forespørgsel, det er en Udæftning til Ministeriet, til Bestyrelsen gennem dens eneste og tydelige Organ, om at udtale sin Mening derom; men nu er Ministeren uheldigviis ikke tilstede, og altsaa kunne vi ikke saa denne Udtalelse. Jeg skal meget gjerne lægge megen Vægt paa den Udtalelse, der i denne Retning er fremkommen fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts De Balgfreds (Monrad);

der er ingen anden Retning, hvor det er saa berettiget, at hans Betragtninger blive saa godtsom fuldkommen overeensstemmende med Ministerens som denne, men de ere dog ikke de samme, og det forekommer mig altsaa, som sagt, at den ærede Forslagsstiller maa være opfordret til at tage sit Forslag tilbage, fordi Ministeren ikke er tilstede. Den anden Grund er den, som før blev anført, at netop det Samme, som her ønskes, kan udrettes, uden at denne Lov kommer frem; men naar den ærede Forslagsstiller lader sit Forslag gaae videre, bliver det tvivlsomt, om ikke han og de, der stemme med ham, antage, at Bestyrelsen ikke er berettiget til at gjøre de Forandringer, han ønsker. Tager han derimod sit Forslag tilbage, efterat denne Sag saaledes er bragt under Forhandling, kommer der til at ligge et Aars Erfaring for os; saa kunne vi see, hvad Bestyrelsen i den Mellemtid har gjort i samme Retning, indenfor den Lovbestandsning, som nu eksisterer. Lad os forudsætte, at det ærede Medlem, naar vi atter komme sammen, var kommen til den Erkjendelse, at Bestyrelsen gif i den samme Retning, som han ønsker, den skal gaae i, at den løste disse strenge Forpligtelser paa de Steder, hvor det var ønskeligt, at den ikke prøvede paa at drive Undervisningen igjennem, hvor der ingen Kræfter var der til og intet Dnske derfor, vilde det saa ikke være bedre? Saa vilde det ærede Medlem ikke indbringe et saadant Forslag, saa vilde han see, at han havde naaet sit Maal. Hvilken Afstemning vi nu end komme til med Hensyn til Overgangen til 2den Behandling, bliver den dog kun af en ubestemt og usklar Natur, den bliver i det Allerhøieste paa Stemningens Græbet, den faaer en raadgivende usikker Skikkelse. Det er det store Fremskridt, vi have gjort fra en tidligere Tid til nu, at vi ikke have givet Repræsentanterne den Magt kun at skulle give Raad, men have paalagt dem den Byrde at tage Beslutning. Lad os ikke foræneget skyde os ind under Raadgivningen, naar vi ikke kunne komme til at ende med en Beslutning. Ogsaa af denne Grund altsaa skal jeg meget raade det ærede Medlem til at tage sit Forslag tilbage, i Forventning af, at han maa-